

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 13.4.2011
COM(2011) 215 konč.

2011/0093 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva

{SEC(2011) 482 konč.}
{SEC(2011) 483 konč.}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Zgodovina predloga

V Evropski uniji (EU) je patentno varstvo trenutno mogoče pridobiti prek nacionalnih patentnih uradov držav članic, ki podeljujejo nacionalne patente, ali prek Evropskega patentnega urada (EPO) v okviru Evropske patentne konvencije (EPK)¹. Vendar je treba evropski patent, potem ko ga EPO podeli, potrditi v vsaki državi članici, v kateri se zahteva varstvo. Da bi bil evropski patent potrjen na ozemlju države članice, lahko nacionalna zakonodaja med drugim zahteva, da imetnik patenta predloži prevod evropskega patenta v uradni jezik zadevne države članice². Sedanji patentni sistem v EU je torej zlasti v smislu prevajalskih zahtev stroškovno zelo neugoden in zapleten. Skupni stroški potrjevanja povprečnega evropskega patenta znašajo 12 500 EUR, če se patent potrdi le v 13 državah članicah, in več kot 32 000 EUR, če se potrdi v celotni EU. Ocenjeno je, da dejanski stroški potrjevanja v EU znašajo približno 193 milijonov EUR na leto.

V strategiji Evropa 2020³ in aktu za enotni trg⁴ je bilo oblikovanje gospodarstva, ki temelji na znanju in inovacijah, opredeljeno kot prednostna naloga. Cilj obeh pobud je izboljšati okvirne pogoje podjetij za inovacije z uvedbo enotnega patentnega varstva v državah članicah EU in enotnega evropskega sistema reševanja patentnih sporov.

Kljub splošnemu priznavanju neugodnega konkurenčnega položaja evropskih podjetij zaradi neenotnosti patentnega varstva Unija enotnega patentnega varstva ni uspela vzpostaviti. Najprej je Komisija avgusta 2000 predložila predlog Uredbe Sveta o patentu Skupnosti⁵. Leta 2002 je Evropski parlament sprejel zakonodajno resolucijo⁶. Leta 2003 je Svet sprejel skupen politični pristop⁷, vendar dokončnega dogovora ni bilo mogoče doseči. V Svetu so bile razprave o predlogu obnovljene po tem, ko je Komisija aprila 2007 sprejela sporočilo „Izboljšanje patentnega sistema v Evropi“⁸. V njem je potrdila zavezanost k uvedbi enotnega patenta Skupnosti.

Z Lizbonsko pogodbo je bila vzpostavljena podrobnejša pravna podlaga za uvedbo evropskih pravic intelektualne lastnine. V skladu s členom 118(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) morata Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku določiti ukrepe za uvedbo evropskih pravic intelektualne lastnine. Vendar člen 118(2) PDEU opredeljuje posebno pravno podlago za jezikovno ureditev za evropske pravice intelektualne lastnine, ki jo mora Svet po posebnem zakonodajnem postopku določiti soglasno po

¹ <http://www.epo.org>.

² Za zmanjšanje stroškov, ki so posledica zahtev glede potrjevanja, so države pogodbenice EPK leta 2000 sprejele tako imenovani „Londonski sporazum“ (Sporazum o uporabi člena 65 EPK, UL EPO 2001, 550), ki trenutno velja v enajstih državah članicah EU in na podlagi katerega so zahteve glede prevajanja manjše.

³ COM(2010) 2020.

⁴ COM(2010) 608 konč./2.

⁵ COM(2000) 412.

⁶ Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta o predlogu Uredbe Sveta o patentu Skupnosti (COM(2000) 412 – C5-0461/2000 – 2000/0177(CNS)) (UL C 127E, 29.5.2003, str. 519-526).

⁷ Dokument Sveta 7159/03.

⁸ COM(2007) 165.

posvetovanju z Evropskim parlamentom. Zato je treba jezikovno ureditev za kakršen koli enotni patentni sistem v EU določiti z ločeno uredbo.

Decembra 2009 je Svet sprejel sklepe o „Izboljšanju patentnega sistema v Evropi“⁹ in splošni pristop o predlogu Uredbe o patentu EU¹⁰. Vendar ureditev prevajanja zaradi navedene spremembe pravne podlage ni bila zajeta.

Komisija je 30. junija 2010 sprejela predlog Uredbe Sveta o ureditvi prevajanja za patent EU¹¹. Predlogu je bilo priloženo poročilo o oceni učinka¹², v katerem so bile analizirane različne možnosti za mogočo ureditev prevajanja. Kljub velikemu prizadevanju predsedstva Sveta je bilo na zasedanju Sveta za konkurenčnost 10. novembra 2010 navedeno, da glede ureditve prevajanja ni bilo mogoče doseči soglasja¹³. Na zasedanju Sveta za konkurenčnost 10. decembra 2010¹⁴ so bile potrjene nepremagljive težave, zaradi katerih je odločitev, za katero je potrebno soglasje, zdaj in v bližnji prihodnosti nemogoča. To pomeni, da se cilji predlaganih uredb za vzpostavitev enotnega patentnega varstva v celotni Evropski uniji ne morejo doseči v razumnem roku z izvajanjem ustreznih določb Pogodb.

Komisija je na podlagi zahteve dvanajstih držav članic (Danske, Estonije, Finske, Francije, Nemčije, Litve, Luksemburga, Nizozemske, Poljske, Slovenija, Švedske in Združenega kraljestva) predložila Svetu predlog¹⁵ o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju enotnega patentnega varstva. Vse države članice so v svojih zahtevah navedle, da morajo zakonodajni predlogi Komisije v okviru okrepljenega sodelovanja temeljiti na zadnjih pogajanjih s Svetom. Po sprejetju predloga so željo po sodelovanju izrazili tudi Belgija, Avstrija, Irska, Portugalska, Malta, Bolgarija, Romunija, Češka republika, Slovaška, Madžarska, Latvija, Grčija in Ciper. Svet je 10. marca 2011 po pridobitvi soglasja Evropskega parlamenta sprejel predlog sklepa o odobritvi. S to uredbo se izvaja okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva, kot je bilo odobreno s Sklepom Sveta 2011/167/EU¹⁶.

1.2. Pravni pristop

V primerjavi s predlogom Komisije iz leta 2000 ta predlog temelji na obstoječem sistemu evropskih patentov, tako da zagotavlja enotni učinek evropskih patentov, podeljenih na ozemljih sodelujočih držav članic. Enotno patentno varstvo bo neobvezno ter bo obstajalo skupaj z nacionalnimi in evropskimi patenti. Imetniki evropskih patentov, ki jih podeli EPO, lahko v enem mesecu od objave podelitve evropskega patenta pri EPO vložijo zahtevek za registracijo enotnega učinka. Enotni učinek bo po registraciji zagotavljal enotno varstvo in bo imel enak učinek na celotnem ozemlju vseh sodelujočih držav članic. Evropski patenti z enotnim učinkom se lahko podelijo, prenesejo, razveljavijo ali iztečejo le na tem ozemlju kot

⁹ Dokument Sveta 17229/09.

¹⁰ Dokument Sveta 16113/09 Add 1. Terminologija je bila spremenjena (patent „Skupnosti“ je zdaj patent „EU“) zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe.

¹¹ COM(2010) 350.

¹² SEC(2010) 796.

¹³ Sporočilo za javnost glede izredne seje Sveta „Konkurenčnost (Notranji trg, industrija, raziskave in prostor)“, 16041/10, 10.11.2010.

¹⁴ Glej sporočilo za javnost 17668/10.

¹⁵ COM(2010) 790.

¹⁶ Sklep Sveta 2011/167/EU z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva (UL L 76, 22.3.2011, str. 53).

celoti. Sodelujoče države članice dodelijo nalogo upravljanja evropskih patentov z enotnim učinkom Evropskemu patentnemu uradu (EPO).

2. POSVETOVANJA Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI

Januarja 2006 je Komisija začela široko posvetovanje o prihodnji patentni politiki v Evropi¹⁷. Prejetih je bilo več kot 2 500 odgovorov od različnih zainteresiranih strani, med drugim od podjetij iz vseh gospodarskih sektorjev, poslovnih združenj in združenj MSP, patentnih strokovnjakov, javnih organov in akademikov. Sodelujoči so pozivali k evropskemu patentnemu sistemu, ki zagotavlja spodbude za inovacije in širjenje znanstvenih spoznanj, spodbuja prenos tehnologij, je dostopen vsem subjektom na trgu ter je pravno varen. Iz odgovorov je bilo jasno razvidno razočaranje zainteresiranih strani zaradi pomanjkanja napredka pri projektu patenta Skupnosti. Skoraj vsi sodelujoči (uporabniki patentnega sistema) so zavrnili ureditev prevajanja iz skupnega političnega pristopa Sveta iz leta 2003, ki je določala, da mora imetnik patenta predložiti prevod zahtevkov (s pravnim učinkom) v vse uradne jezike Skupnosti.

Zainteresirane strani so se na splošno strinjale z „enotnim, cenovno sprejemljivim in konkurenčnim“ patentom Skupnosti. To stališče je bilo ponovljeno na javni obravnavi 12. julija 2006, na kateri je velika večina zainteresiranih strani podprla uvedbo resnično enotnega visokokakovostnega patenta. Vendar so poudarile, da politični kompromisi ne smejo ogroziti koristnosti projekta. Zlasti predstavniki malih in srednjih podjetij (MSP) so izpostavili pomembnost sprejemljivih stroškov patentiranja.

Vprašanje enotnega patentnega varstva je bilo izčrpno obravnavano tudi na posvetovanju o Aktu za mala podjetja za Evropo, na katerem je bilo predstavljenih več različnih pobud za pomoč evropskim MSP¹⁸. Mala in srednja podjetja so kot glavni oviri opredelila visoko raven patentnih pristojbin in pravno zapletenost patentnega sistema¹⁹. Podjetja na splošno, zlasti pa predstavniki MSP, so v svojih prispevkih k posvetovanju zahtevali bistveno znižanje stroškov patentiranja za prihodnji enotni patent²⁰.

V nedavnih dokumentih o stališčih različne zainteresirane strani omenjajo enotno patentno varstvo. Evropska poslovna združenja, kot so BusinessEurope²¹, UEAPME²² in Eurochambres²³, potrjujejo, da velika in tudi mala podjetja želijo poenostavljeno, stroškovno učinkovito in dostopno patentno varstvo. Nacionalne poslovne organizacije v veliko državah članicah in v različnih industrijskih sektorjih so izpostavile enaka vprašanja²⁴. Zainteresirane

¹⁷ Dokument o posvetovanju, odgovori zainteresiranih strani in poročilo o predhodnih ugotovitvah s posvetovanj so na voljo na http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm.
¹⁸ COM(2008) 394.

¹⁹ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/>.

²⁰ Pričakovanja UEAPME v zvezi s predlogom evropskega akta za mala podjetja so na voljo na www.ueapme.com. Odziv na posvetovanje o Aktu za mala podjetja za Evropo je na voljo na <http://www.eurochambres.eu>.

²¹ Mnenja o ključnih vprašanjih razprave o reformi na področju patentov v Evropi so na voljo na <http://www.buinesseuropa.eu>.

²² Stališče o najnovjšem razvoju politike na področju patenta Evropske skupnosti je na voljo na <http://www.ueapme.com>.

²³ Dokument o stališču o evropskem patentnem sistemu je na voljo na <http://www.eurochambres.eu>.

²⁴ Dokumenti o stališčih BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie – državna zveza nemške industrije), DIHK (Deutscher Industrie- und Handelskammertag – nemška gospodarska zbornica), CBI (Confederation of British Industries – konfederacija britanske industrije), CCIP (Chambre de commerce

strani so poudarile, da mora morebitna rešitev za enotno patentno varstvo temeljiti na obstoječih mehanizmih za podeljevanje patentov v Evropi in zanjo ne sme biti potrebna revizija Evropske patentne konvencije.

3. OCENA UČINKA

Temu predlogu je priložena ocena učinka, v kateri so opredeljene glavne težave sedanjega evropskega patentnega sistema: (i) visoki stroški, povezani s prevajanjem in objavljanjem evropskih patentov; (ii) razlike v vzdrževanju patentov v državah članicah (letne pristojbine za podaljšanje je treba plačati vsako leto v vsaki državi, v kateri je patent potrjen) ter (iii) upravna zapletenost pri registraciji prenosov, licenc in drugih pravic, povezanih s patenti. Posledično je dostop do celovitega patentnega varstva v Evropi tako drag in zapleten, da za veliko inovatorjev in družb ni dostopen.

V oceni učinka so analizirani učinki naslednjih možnosti:

možnost 1 (osnovni scenarij) – Komisija ne sprejme nobenih ukrepov,

možnost 2 – Komisija si skupaj z drugimi institucijami še naprej prizadeva za patent EU, ki zajema 27 držav članic,

možnost 3 – Komisija predloži predloge uredb o izvajanju okrepljenega sodelovanja:

podmožnost 3.1 – Komisija predlaga ureditev prevajanja, ki velja na področju enotnega patentnega varstva in ustreza njenemu predlogu z dne 30. junija 2010, ali

podmožnost 3.2 – Komisija predlaga ureditev prevajanja, ki velja na področju enotnega patentnega varstva, na podlagi svojega predloga z dne 30. junija 2010 in ob upoštevanju elementov kompromisnega predloga, o katerem je razpravljala Svet.

Analiza, ki je bila izvedena v oceni učinka, je pokazala, da je možnost 3 s podmožnostjo 3.2 najprimernejša.

Te težave je mogoče reševati le na ravni EU, saj države članice brez pravnega instrumenta EU ne morejo ustrezno vzpostaviti pravnih učinkov patentov, ki so enotni v več državah članicah.

4. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Sklep Sveta 2011/167/EU je pooblastil države članice iz člena 1 navedenega sklepa, da vzpostavijo okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.

Člen 118(1) PDEU določa pravno podlago za uvedbo evropskih pravic intelektualne lastnine, ki zagotavljajo enotno varstvo v celotni Uniji, z uredbo, ki jo Evropski parlament in Svet sprejmeta po rednem zakonodajnem postopku.

et d'industrie de Paris – pariška gospodarska zbornica), CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises – splošna konfederacija malih in srednjih podjetij), Unioncamere, DigitalEurope, Orgalime, ACT (Association for Competitive Technology – združenje za konkurenčno tehnologijo), Cefic in drugih.

5. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog ne vpliva na proračun Unije.

6. PODROBEN OPIS

Člen 1 – Vsebina

V tem členu je opredeljena vsebina te uredbe, s katero se izvaja okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva, kot je bilo odobreno s Sklepom Sveta 2011/167/EU. Jasno je navedeno, da ta uredba pomeni poseben sporazum v smislu člena 142 EPK.

Člen 2 – Opredelitev pojmov

V tem členu so navedene opredelitve glavnih pojmov, ki se uporabljajo v tej uredbi.

Člen 3 – Evropski patent z enotnim učinkom

Ta člen določa, da imajo lahko evropski patenti enotni učinek v sodelujočih državah članicah, če je bil njihov enotni učinek registriran v registru enotnega patentnega varstva. Poleg tega so določene glavne značilnosti evropskega patenta z enotnim učinkom: enoten značaj, zagotavljanje enotnega varstva in enak učinek v vseh sodelujočih državah članicah. To pomeni, da se evropski patent z enotnim učinkom na splošno lahko omeji, licencira, prenese, razveljavi ali izteče le v vseh sodelujočih državah članicah. Nazadnje, šteje se, da evropski patent ni imel enotnega učinka, če je bil razveljavljen ali omejen.

Člen 4 – Začetek veljavnosti

Evropski patent z enotnim učinkom začne veljati v sodelujočih državah članicah na dan, ko EPO objavi podelitev evropskega patenta. Določeno je, da sodelujoče države članice v primeru registracije enotnega učinka sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da na dan objave podelitve v Evropskem patentnem biltenu evropski patent na njihovem ozemlju ni veljal kot nacionalni patent.

Člen 5 – Prejšnje pravice

V primeru omejitve ali razveljavitve na podlagi tega, da ne gre za novost v skladu s členom 54(3) EPK, omejitev ali razveljavitev evropskega patenta z enotnim učinkom velja le v sodelujoči(-h) državi(-ah) članici(-ah), imenovani(-h) v prejšnji prijavi za evropski patent, kot je bila objavljena.

Člen 6 – Pravica do preprečevanja neposredne uporabe izuma

Ta člen določa pravico imetnika evropskega patenta z enotnim učinkom, da tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, prepreči proizvodnjo, ponujanje, dajanje na trg ali uporabo izdelka, ki je predmet patenta, ali uvoz ali skladiščenje izdelka v te namene. Poleg tega lahko imetnik patenta tretjim osebam prepreči uporabo postopka, ki je predmet patenta, ali ponujanje postopka za uporabo v sodelujočih državah članicah, kadar tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da je uporaba postopka brez soglasja imetnika patenta prepovedana. Nazadnje, imetnik lahko tretjim osebam prepreči ponujanje, dajanje na trg, uporabo, uvoz ali skladiščenje izdelka, pridobljenega neposredno s postopkom, ki je predmet patenta, v te namene.

Člen 7 – Pravica do preprečevanja posredne uporabe izuma

Ta člen določa pravico imetnika evropskega patenta z enotnim učinkom, da tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, prepreči, da kateri koli osebi, razen osebi, ki je upravičena do izkoriščanja patentiranega izuma, v sodelujočih državah članicah dobavljajo ali ponujajo dobavljanje sredstev za uporabo izuma, ki so povezana z bistvenim elementom tega izuma, kadar tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da so navedena sredstva primerna za uporabo navedenega izuma in namenjena takšni uporabi. Vendar to ne velja, kadar so sredstva osnovni tržni izdelki, razen če tretja oseba osebo, ki se ji dobavlja, napeljuje k dejanjem, ki so v skladu s členom 6 prepovedana.

Člen 8 – Omejitve učinkov evropskega patenta z enotnim učinkom

Ta člen določa več omejitev učinkov evropskega patenta z enotnim učinkom. Takšni učinki zlasti ne zajemajo dejanj, ki se izvedejo zasebno in v nekomercialne namene, dejanj, ki se izvedejo v poskusne namene in so povezana s predmetom patentiranega izuma, ali sprotnega pripravljanja zdravila v lekarni za posamezne primere na podlagi zdravniškega recepta. Prav tako niso prepovedana druga dejanja, ki jih dovoljuje pravo Unije, zlasti v zvezi z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, zdravili za uporabo v humani medicini, žlahtniteljskimi pravicami ter pravnim varstvom računalniških programov z avtorskimi pravicami in biotehnoloških izumov. Nazadnje, učinki evropskega patenta z enotnim učinkom ne zajemajo uporabe patentiranega izuma na krovu plovil, zrakoplovih in kopenskih vozilih držav, ki niso sodelujoče države članice, kadar takšna plovila, zrakoplovi ali vozila začasno ali nenamerno vstopijo na ozemlje sodelujočih držav članic, ter uporabe zaščitene živine s strani kmeta v kmetijski namene, če je imetnik patenta živali za razplod, ali drug material za razplod živali prodal, ali kako drugače tržil kmetu, ali če se je to izvajalo z njegovim soglasjem.

Člen 9 – Izčrpanje pravic iz evropskega patenta z enotnim učinkom

Pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom ne zajemajo dejanj v zvezi z izdelkom, zajetim z navedenim patentom, ki se izvajajo na ozemljih sodelujočih držav članic, potem ko je imetnik patenta izdelek dal na trg v Uniji ali je bil izdelek na trg v Uniji dan z njegovim soglasjem, razen če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnjemu trženju izdelka.

Člen 10 – Obravnavanje evropskega patenta z enotnim učinkom kot nacionalnega patenta

Evropski patent z enotnim učinkom se kot predmet lastnine v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah obravnava kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri je imel imetnik patenta glede na evropski patentni register na dan vložitve patentne prijave stalno prebivališče ali glavni kraj poslovanja. Kadar to ne velja, se evropski patent z enotnim učinkom kot predmet lastnine obravnava kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri je imel imetnik na navedeni datum kraj poslovanja. V primeru skupnih imetnikov so določena posebna pravila. Kadar noben imetnik patenta nima stalnega prebivališča ali kraja poslovanja v sodelujoči državi članici, se evropski patent z enotnim učinkom kot predmet lastnine obravnava kot nacionalni patent države, v kateri ima sedež Evropska patentna organizacija.

Uvedbo enotnega patentnega varstva mora spremljati ustreznost sodne pristojnosti, ki bo izpolnjevala potrebe uporabnikov patentnega sistema. Za zagotovitev ustreznega delovanja enotnega patentnega varstva v praksi mora ureditev sodne pristojnosti omogočati uveljavljanje in razveljavljanje patentov na celotnem ozemlju sodelujočih držav članic ter hkrati zagotavljati visokokakovostne sodbe in pravno varnost za družbe. Posebna ureditev sodne pristojnosti bo predlagana čim prej, pri čemer so bo upoštevalo tudi nedavno mnenje Sodišča Evropske unije (A-1/09) o združljivosti osnutka sporazuma o Sodišču za evropske patente in patente EU s Pogodbami.

Člen 11 – Licence pravice

Ta člen imetniku evropskega patenta z enotnim učinkom omogoča, da pri EPO vloži izjavo, da je v zameno za ustrezno plačilo pripravljen kateri koli osebi dovoliti, da kot imetnik licence uporablja izum (pogodbena licenca).

Člen 12 – Izvajanje sodelujočih držav članic

Ta člen določa naloge v skladu s členom 143 EPK, ki jih sodelujoče države članice dodelijo EPO, EPO pa izvaja te naloge v skladu s svojimi notranjimi pravili. EPO upravlja zahteve za enotni učinek, vključuje vnose v zvezi z evropskimi patenti z enotnim učinkom v evropski patentni register in jih upravlja, prejema in registrira izjave o licenciranju, zagotavlja objavo prevodov, potrebnih v prehodnem obdobju, pobira in upravlja pristojbine za podaljšanje (vključno z dodatnimi pristojbinami), razdeljuje del pobranih pristojbin za podaljšanje med sodelujoče države članice ter upravlja sistem za nadomestila stroškov prevajanja za prijavitelje, ki vložijo prijave za evropski patent v enem od uradnih jezikov Unije, ki ni uradni jezik EPO.

Sodelujoče države članice zagotovijo, da so zahtevki imetnika patenta za enotni učinek predloženi v jeziku postopka, kot je opredeljen v členu 14(3) EPK, najpozneje v enem mesecu po objavi podelitve v Evropskem patentnem biltenu. Sodelujoče države članice zagotovijo tudi, da je enotni učinek naveden v registru enotnega patentnega varstva, kadar so izpolnjeni ustrezni pogoji. O omejitvah in razveljavitvah evropskih patentov z enotnim učinkom se obvesti EPO.

Ta člen določa tudi, da morajo sodelujoče države članice v okviru upravnega sveta Evropske patentne organizacije ustanoviti ožji odbor, da zagotovijo vodenje in nadzor nalog, dodeljenih

EPO. Sodelujoče države članice zagotovijo učinkovito pravno varstvo pred nacionalnim sodiščem zoper upravne odločbe EPO, sprejete pri izvajanju nalog, ki so mu bile dodeljene.

Člen 13 – Načelo

Ta člen določa načelo, da se stroški, ki jih ima EPO zaradi izvajanja dodatnih nalog, krijejo s pristojbinami, plačanimi v zvezi z evropskimi patenti z enotnim učinkom.

Člen 14 – Pristojbine za podaljšanje

Pristojbine za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom se plačujejo Evropski patentni organizaciji. Če pristojbina za podaljšanje ni bila plačana pravočasno, se evropski patent z enotnim učinkom izteče.

Člen 15 – Višina pristojbin za podaljšanje

Ta člen določa več pravil in pogojev, ki jih je treba upoštevati pri določanju višine pristojbin za podaljšanje. Zlasti določa, da so pristojbine za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom progresivne v celotnem obdobju trajanja patenta ter dovolj visoke, da se krijejo vsi stroški, povezani s podelitvijo patenta in upravljanjem enotnega patentnega varstva, in da je skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, zagotovljen uravnotežen proračun te organizacije.

Nazadnje, ta člen določa, da je Komisija pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z določanjem višine pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom.

Člen 16 – Razdelitev

Delež za razdelitev 50 odstotkov pristojbin za podaljšanje, plačanih za evropske patente z enotnim učinkom, od česar se odštejejo stroški, povezani z upravljanjem enotnega patentnega varstva, med sodelujoče države članice določi Komisija na podlagi poštenih, nepristranskih in ustreznih meril, navedenih v tem členu. Sodelujoče države članice znesek dodeljenih pristojbin za podaljšanje uporabijo za zadeve, povezane s patenti.

Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z razdelitvijo pristojbin za podaljšanje med sodelujoče države članice.

Člen 17 – Izvajanje pooblastila

Ta člen določa podrobnosti v zvezi s pooblastilom za sprejemanje delegiranih aktov, ki se prenese na Komisijo. Pooblastilo se podeli za nedoločen čas, pri čemer ga lahko Evropski parlament (EP) ali Svet kadar koli prekliče. O vsakem delegiranem aktu je treba uradno obvestiti EP in Svet, ki lahko v dveh mesecih izrazita svoje nasprotovanje.

Člen 18 – Sodelovanje med Komisijo in Evropskim patentnim uradom

Ta člen določa, da Komisija na področjih, ki jih zajema ta uredba, tesno sodeluje z EPO.

Člen 19 – Uporaba konkurenčnega prava in prava na področju nelegalne konkurence

Ta člen določa, da Uredba ne posega v uporabo konkurenčnega prava in prava na področju nelegalne konkurence.

Člen 20 – Poročilo o izvajanju te uredbe

Komisija vsakih šest let Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe in po potrebi pripravi ustrezne predloge za njeno spremembo.

Člen 21 – Uradno obvestilo s strani sodelujočih držav članic

Ta člen določa, da morajo sodelujoče države članice obvestiti Komisijo o ukrepih, ki jih sprejmejo v skladu s členom 4(2) in členom 12.

Člen 22 – Začetek veljavnosti in uporaba

Ta člen določa, da ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ker bi se jezikovna ureditev, ki bi veljala za evropske patente z enotnim učinkom, urejala z Uredbo Sveta .../..., medtem ko materialne določbe, ki veljajo za takšne patente, ureja ta uredba, je treba ti uredbi uporabljati skupaj od istega dne. Sodelujoče države članice zagotovijo, da so pred datumom začetka uporabe ali na ta datum sprejeta pravila iz člena 4(2) in člena 12. Določeno je tudi, da se lahko enotno patentno varstvo zahteva za vsak evropski patent, ki je bil podeljen na datum začetka uporabe te uredbe ali po tem datumu.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 118(1) Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/167/EU z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva²⁵,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija, v skladu s členom 3(3) Pogodbe o Evropski uniji, vzpostavi notranji trg, si prizadeva za trajnostni razvoj Evrope, ki temelji na uravnoteženi gospodarski rasti, ter spodbuja znanstveni in tehnološki napredek. K doseganju teh ciljev prispeva uvedba pravnih pogojev, ki podjetjem omogočajo, da prilagodijo svoje dejavnosti pri proizvodnji in distribuciji izdelkov zunaj nacionalnih meja, ter jim zagotavljajo večjo izbiro in več možnosti. Enotno patentno varstvo na notranjem trgu ali vsaj na večjem delu notranjega trga bi moralo biti med pravnimi instrumenti, ki jih imajo na voljo podjetja.
- (2) Enotno patentno varstvo mora spodbujati znanstveni in tehnološki napredek ter delovanje notranjega trga z zagotavljanjem lažjega, cenejšega in pravno varnejšega dostopa do patentnega sistema. Izboljšati se mora raven patentnega varstva z zagotovitvijo možnosti, da se pridobi enotno patentno varstvo na ozemljih sodelujočih držav članic, pri čemer se morajo odpraviti stroški in zapleteni postopki za podjetja v Uniji. Enotno patentno varstvo mora biti na voljo prijaviteljem patentov iz sodelujočih držav članic in drugih držav, ne glede na državljanstvo, stalno prebivališče ali sedež prijavitelja.
- (3) V skladu s členom 118(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) ukrepi, predvideni v okviru vzpostavitve in delovanja notranjega trga, vključujejo uvedbo

²⁵ UL L 76, 22.3.2011, str. 53.

enotnega patentnega varstva v celotni Uniji ter vzpostavitev centralizirane ureditve na ravni Unije na področju potrjevanja, usklajevanja in nadzorovanja.

- (4) Svet je 10. marca 2011 sprejel Sklep 2011/167/EU o odobritvi okrepljenega sodelovanja med Belgijo, Bolgarijo, Češko republiko, Dansko, Nemčijo, Estonijo, Irsko, Grčijo, Francijo, Ciprom, Latvijo, Litvo, Luksemburgom, Madžarsko, Malto, Nizozemsko, Avstrijo, Poljsko, Portugalsko, Romunijo, Slovenijo, Slovaško, Finsko, Švedsko in Združenim kraljestvom (v nadaljnjem besedilu: sodelujoče države članice) na področju uvedbe enotnega patentnega varstva.
- (5) S Konvencijo o podeljevanju evropskih patentov (Evropska patentna konvencija), kakor je bila spremenjena (v nadaljnjem besedilu: EPK), je bila ustanovljena Evropska patentna organizacija, ki je bila pooblaščenca za podeljevanje evropskih patentov. To nalogo opravlja Evropski patentni urad. Evropski patenti, ki jih v skladu s pravili in postopki iz EPK podeli Evropski patentni urad, morajo imeti na zahtevo imetnika patenta na ozemljih sodelujočih držav članic enotni učinek na podlagi te uredbe (v nadaljnjem besedilu: evropski patenti z enotnim učinkom).
- (6) V skladu z delom IX EPK lahko skupina držav članic Evropske patentne organizacije določi, da so evropski patenti, podeljeni za te države, enotni. Ta uredba pomeni poseben sporazum v smislu člena 142 EPK, pogodbo o regionalnem patentu v smislu člena 45(1) Pogodbe o sodelovanju na področju patentov z dne 19. junija 1970 in poseben sporazum v smislu člena 19 Konvencije za varstvo industrijske lastnine, podpisane 20. marca 1883 v Parizu in zadnjič revidirane 14. julija 1967.
- (7) Uvedba enotnega patentnega varstva mora temeljiti na zagotavljanju enotnega učinka evropskih patentov po njihovi podelitvi na podlagi te uredbe v sodelujočih državah članicah. Glavna značilnost evropskih patentov z enotnim učinkom mora biti njihov enoten značaj, tj. morajo zagotavljati enotno varstvo in imeti enakovreden učinek v vseh sodelujočih državah članicah. Zato se lahko evropski patent z enotnim učinkom omeji, licencira, prenese, razveljavi ali izteče le v vseh sodelujočih državah članicah. Za zagotovitev enotnega vsebinskega obsega varstva, ki ga zagotavlja enotno patentno varstvo, imajo lahko enotni učinek le evropski patenti, ki so bili podeljeni za vse sodelujoče države članice na podlagi enakih zahtevkov. Vendar mora v primeru omejitve ali razveljavitve na podlagi tega, da ne gre za novost v skladu s členom 54(3) EPK, omejitev ali razveljavitve evropskega patenta z enotnim učinkom zaradi zagotovitve pravne varnosti veljati le v sodelujoči(-h) državi(-ah) članici(-ah), imenovani(-h) v prejšnji prijavi za evropski patent, kot je bila objavljena. Poleg tega mora biti enotni učinek evropskega patenta dodaten, zato mora prenehati obstajati ali se mora omejiti, če je osnovni evropski patent razveljavljen ali omejen.
- (8) V skladu s splošnimi načeli patentnega prava in členom 64(1) EPK enotno patentno varstvo velja retroaktivno na ozemljih sodelujočih držav članic od dne objave podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu. Kadar enotni učinek začne veljati, morajo sodelujoče države članice zagotoviti, da evropski patent na njihovem ozemlju na dan objave podelitve ni veljal kot nacionalni patent, da se prepreči kakršno koli podvajanje patentnega varstva na njihovih ozemljih, ki bi nastalo, če bi Evropski patentni urad podelil isti evropski patent.
- (9) V zadevah, ki jih ne ureja ta uredba ali Uredba Sveta .../... [ureditev prevajanja], se uporabljajo določbe EPK in nacionalna zakonodaja, vključno s pravili mednarodnega zasebnega prava.

- (10) Pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom morajo imetniku patenta omogočiti, da kateri koli tretji osebi, ki nima njegovega soglasja, prepreči posredno in neposredno uporabo izuma na ozemljih sodelujočih držav članic. Vendar več omejitev pravic imetnika patenta tretjim osebam omogoča uporabo izuma na primer za zasebne in nekomercialne namene, poskusne namene, dejanja, ki jih izrecno dovoljujeta pravo Unije (na področju zdravil za uporabo v veterinarski medicini, zdravil za uporabo v humani medicini, žlahtniteljskih pravic, pravnega varstva računalniških programov z avtorskimi pravicami in pravnega varstva biotehnoloških izumov) in mednarodno pravo, ter uporabo zaščitene živine v kmetijske namene s strani kmeta.
- (11) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je treba načelo izčrpanja pravic uporabljati tudi v povezavi z evropskimi patenti z enotnim učinkom. Zato pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom prav tako ne zajemajo dejanj v zvezi z izdelkom, zajetim z navedenim patentom, ki se izvajajo na ozemljih sodelujočih držav članic, potem ko je imetnik patenta izdelek dal na trg v Uniji.
- (12) Evropski patent z enotnim učinkom je treba kot predmet lastnine obravnavati v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri je imel imetnik patenta glede na evropski patentni register na dan vložitve patentne prijave stalno prebivališče ali glavni kraj poslovanja. Če imetnik patenta stalnega prebivališča ali glavnega kraja poslovanja ni imel v nobeni sodelujoči državi članici, je treba evropski patent z enotnim učinkom obravnavati kot nacionalni patent države članice, v kateri ima Evropska patentna organizacija sedež.
- (13) Za spodbujanje in pospeševanje gospodarskega izkoriščanja izumov, zaščiteneh z evropskimi patenti z enotnim učinkom, mora imeti imetnik patenta možnost, da lahko licenco svojega patenta v zameno za ustrezno plačilo ponudi komur koli, ki ustreza pogojem, ki jih določi imetnik patenta. V ta namen lahko imetnik patenta pri Evropskem patentnem uradu vloži izjavo, da je v zameno za ustrezno plačilo pripravljen podeliti licenco. V tem primeru se morajo imetniku po prejemu navedene izjave zmanjšati pristojbine za podaljšanje.
- (14) Skupina držav članic, ki uporabljajo del IX EPK, lahko Evropskemu patentnemu uradu dodeli naloge in ustanovi ožji odbor upravnega sveta Evropske patentne organizacije (v nadaljnjem besedilu: ožji odbor).
- (15) Sodelujoče države članice morajo Evropskemu patentnemu uradu dodeliti nekatere upravne naloge, povezane z evropskimi patenti z enotnim učinkom, zlasti glede upravljanja zahtevkov za enotni učinek, registracije enotnega učinka in kakršnih koli omejitev, licenciranja, prenosa, razveljavitve ali izteka evropskih patentov z enotnim učinkom, pobiranja ali razdelitve pristojbin za podaljšanje, objave prevodov za informativne namene v prehodnem obdobju ter upravljanja sistema za nadomestila stroškov prevajanja za prijavitelje, ki vložijo prijave za evropski patent v jeziku, ki ni eden od uradnih jezikov Evropskega patentnega urada. Sodelujoče države članice morajo zagotoviti, da so zahtevki za enotni učinek pri Evropskem patentnem uradu vloženi v enem mesecu od dne objave podelitve v Evropskem patentnem biltenu in da so predloženi v jeziku postopka pred Evropskim patentnim uradom skupaj s prevodom, ki je za prehodno obdobje predpisan z Uredbo Sveta .../... [ureditev prevajanja].
- (16) Imetniki patenta morajo plačati enotno letno pristojbino za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom. Pristojbine za podaljšanje morajo biti progresivne v celotnem obdobju trajanja patentnega varstva in morajo skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni

organizaciji plačajo pred podelitvijo, kriti vse stroške, povezane s podelitvijo evropskega patenta in upravljanjem enotnega patentnega varstva. Pri določanju višine pristojbin za podaljšanje je treba upoštevati cilj pospeševanja inovacij in spodbujanja konkurenčnosti evropskih podjetij. Višina pristojbin za podaljšanje mora upoštevati tudi velikost trga, ki ga zajema patent, in se mora ujemati z višino nacionalnih pristojbin za podaljšanje veljavnosti povprečnega evropskega patenta, ki velja v sodelujočih državah članicah v času, ko Komisija prvič določi višino pristojbin za podaljšanje.

- (17) Za določitev ustrezne višine in razdelitve pristojbin za podaljšanje ter za zagotovitev, da so vsi stroški nalog, ki so povezane z enotnim patentnim varstvom in za katere je zadolžen Evropski patentni urad, v celoti kriti iz sredstev, pridobljenih z evropskimi patenti z enotnim učinkom, in da prihodki iz pristojbin za podaljšanje skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, zagotavljajo uravnotežen proračun Evropske patentne organizacije.
- (18) Pristojbine za podaljšanje je treba plačati Evropski patentni organizaciji. Petdeset odstotkov teh pristojbin, od česar se odštejejo stroški Evropskega patentnega urada zaradi opravljanja nalog v zvezi z enotnim patentnim varstvom, se razdeli med sodelujoče države članice, ki morajo ta sredstva porabiti za zadeve, povezane s patenti. Delež razdelitve se določi na podlagi poštenih, nepristranskih in ustreznih meril, in sicer ravni patentne dejavnosti in velikosti trga. Razdelitev mora zagotoviti nadomestilo v primeru uradnega jezika, ki ni eden od uradnih jezikov Evropskega patentnega urada, nesorazmerno nizke ravni dejavnosti patentiranja in razmeroma nedavne pridobitve članstva v Evropski patentni organizaciji.
- (19) Da se zagotovita ustrezna višina pristojbin za podaljšanje in njihova razdelitev v skladu z načeli iz te uredbe, je treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z višino pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom ter razdelitvijo takih pristojbin med Evropsko patentno organizacijo in sodelujoče države članice. Zlasti je pomembno, da se Komisija med pripravljalnimi deli ustrezno posvetuje, tudi s strokovnjaki. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje pomembnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (20) Okrepljeno partnerstvo med Evropskim patentnim uradom in glavnimi uradi za industrijsko lastnino držav članic mora Evropskemu patentnemu uradu po potrebi omogočiti običajno uporabo rezultatov kakršnih koli poizvedb, ki jih opravljajo glavni uradi za industrijsko lastnino, v zvezi s prijavo za nacionalni patent, za katero se v poznejši prijavi za evropski patent zahteva prednost. Vsi glavni uradi za industrijsko lastnino, vključno s tistimi, ki ne opravljajo poizvedb med postopkom podelitve nacionalnega patenta, imajo lahko bistveno vlogo v okrepljenem partnerstvu med drugim z zagotavljanjem nasvetov in podpore potencialnim prijaviteljem patentov, zlasti malim in srednjim podjetjem, prejemanjem prijav, posredovanjem prijav Evropskemu patentnemu uradu ter razširjenjem patentnih informacij.
- (21) To uredbo je treba dopolniti z Uredbo Sveta .../... o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja, ki jo je Svet sprejel v skladu s členom 118(2) PDEU.
- (22) Ta uredba ne sme posegati v pravico držav članic, da podeljujejo nacionalne patente, in ne sme nadomeščati zakonodaj držav članic na področju patentov. Prijavitelji patentov morajo še naprej

imeti možnost, da pridobijo nacionalni patent, evropski patent z enotnim učinkom, evropski patent, ki velja v eni ali več državah pogodbenicah EKP, ali evropski patent z enotnim učinkom, ki je dodatno potrjen v eni ali več drugih državah pogodbenicah EKP, ki niso sodelujoče države članice.

- (23) Ker je mogoče cilj te uredbe, in sicer uvedbo enotnega patentnega varstva, zaradi obsega in učinkov te uredbe lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe za okrepljeno sodelovanje, kadar je to primerno, v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1 Vsebina

S to uredbo se izvaja okrepljeno sodelovanje na področju uvedbe enotnega patentnega varstva, ki je bilo odobreno s Sklepom Sveta 2011/167/EU.

Ta uredba je poseben sporazum v smislu člena 142 Konvencije o podeljevanju evropskih patentov (Evropska patentna konvencija), kakor je bila spremenjena (v nadaljnjem besedilu:

Člen 2 Opredelitev pojmov

Opredelitev pojmov V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki v času vložitve zahtevka za enotni učinek iz člena 12 sodeluje v okrepljenem sodelovanju na področju uvedbe enotnega patentnega varstva na podlagi sklepa Sveta 2011/167/EU ali na podlagi sklepa, sprejetega v skladu z drugim ali tretjim pododstavkom člena 331(1) PDEU;
- (b) „evropski patent“ pomeni patent, ki ga podeli Evropski patentni urad v skladu s pravili in postopki iz EPK;
- (c) „evropski patent z enotnim učinkom“ pomeni evropski patent, ki ima enotni učinek na ozemljih sodelujočih držav članic na podlagi te uredbe;
- (d) „evropski patentni register“ pomeni register, ki ga vodi Evropski patentni urad iz člena 127 EPK;
- (e) „Evropski patentni bilten“ pomeni periodično publikacijo iz člena 129 EPK.

Člen 3
Evropski patent z enotnim učinkom

1. Evropski patenti, ki imajo v vseh sodelujočih državah članicah enak obseg varstva, imajo v sodelujočih državah članicah enotni učinek, če je bil njihov enotni učinek registriran v registru enotnega patentnega varstva iz člena 12(1)(b).

Evropski patenti, ki so bili podeljeni z različnimi zahtevki za različne sodelujoče države članice, nimajo enotnega učinka.

2. Evropski patent z enotnim učinkom ima enoten značaj. Zagotavlja enotno varstvo in ima enak učinek v vseh sodelujočih državah članicah.

Ne glede na člen 5 se lahko evropski patent z enotnim učinkom omeji, licencira, prenese, razveljavi ali izteče le v vseh sodelujočih državah članicah.

3. Šteje se, da evropski patent ni imel enotnega učinka, če je bil razveljavljen ali omejen.

Člen 4
Začetek veljavnosti

1. Evropski patent z enotnim učinkom začne veljati na ozemljih sodelujočih držav članic na dan, ko Evropski patentni urad objavi podelitev evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu.
2. Sodelujoče države članice v primeru registracije enotnega učinka evropskega patenta sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da na dan objave podelitve v Evropskem patentnem biltenu evropski patent na njihovem ozemlju ni veljal kot nacionalni patent.

Člen 5
Prejšnje pravice

V primeru omejitve ali razveljavitve na podlagi tega, da ne gre za novost v skladu s členom 54(3) EPK, omejitev ali razveljavitve evropskega patenta z enotnim učinkom velja le v sodelujoči(-h) državi(-ah) članici(-ah), imenovani(-h) v prejšnji prijavi za evropski patent, kot je bila objavljena.

POGLAVJE II
UČINKI EVROPSKEGA PATENTA Z ENOTNIM UČINKOM

Člen 6
Pravica do preprečevanja neposredne uporabe izuma

Evropski patent z enotnim učinkom imetniku patenta dodeljuje pravico, da kateri koli tretji osebi, ki nima njegovega soglasja, prepreči:

- (a) proizvodnjo, ponujanje, dajanje na trg ali uporabo izdelka, ki je predmet patenta, ali uvoz ali skladiščenje izdelka v te namene;
- (b) uporabo postopka, ki je predmet patenta, ali ponujanje postopka za uporabo v sodelujočih državah članicah, kadar tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da je uporaba postopka brez soglasja imetnika patenta prepovedana;
- (c) ponujanje, dajanje na trg, uporabo, uvoz ali skladiščenje izdelka, pridobljenega neposredno s postopkom, ki je predmet patenta, v te namene.

Člen 7

Pravica do preprečevanja posredne uporabe izuma

1. Evropski patent z enotnim učinkom imetniku patenta dodeljuje pravico, da kateri koli tretji osebi prepreči, da kateri koli osebi, ki nima soglasja imetnika, razen osebi, ki je upravičena do izkoriščanja patentiranega izuma, v sodelujočih državah članicah dobavlja ali ponuja dobavljanje sredstev za uporabo izuma, ki so povezana z bistvenim elementom tega izuma, kadar tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da so navedena sredstva primerna za uporabo navedenega izuma in namenjena takšni uporabi.
2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so sredstva osnovni tržni izdelki, razen kadar tretja oseba osebo, ki se ji dobavlja, napeljuje k dejanjem, ki so v skladu s členom 6 prepovedana.
3. Osebe, ki izvajajo dejanja iz člena 8(a) do (d), se ne štejejo za osebe, upravičene do izkoriščanja izuma v smislu odstavka 1.

Člen 8

Omejitve učinkov evropskega patenta z enotnim učinkom

Pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom ne zajemajo:

- (a) dejanj, ki se izvedejo zasebno in v nekomercialne namene;
- (b) dejanj, ki se izvedejo v poskusne namene in so povezana s predmetom patentiranega izuma;
- (c) dejanj, ki so namenjena izključno izvajanju potrebnih preskusov in preskušanj v skladu s členom 13(6) Direktive 2001/82/ES²⁶ ali členom 10(6) Direktive 2001/83/ES²⁷, v zvezi s katerim koli patentom, ki zajema izdelek v smislu katere koli od navedenih direktiv;
- (d) sprotnega pripravljanja zdravila v lekarni za posamezne primere na podlagi zdravniškega recepta in dejanj, ki so povezana s tako pripravljenim zdravilom;

²⁶ Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 1), kakor je bila spremenjena.

²⁷ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67), kakor je bila spremenjena.

- (e) uporabe patentiranega izuma na krovu plovil držav, ki niso sodelujoče države članice, in sicer v trupu plovila, v strojih, opremi, orodju ali drugih dodatkih, kadar takšna plovila začasno ali nenamerno vstopijo v vode sodelujočih držav članic, če se izum uporablja izključno za potrebe plovila;
- (f) uporabe patentiranega izuma pri izdelavi in delovanju zrakoplova ali kopenskih vozil ali drugih prevoznih sredstev držav, ki niso sodelujoče države članice, ali pri izdelavi in delovanju dodatne opreme takega zrakoplova ali kopenskih vozil, kadar ta začasno ali nenamerno vstopijo v sodelujoče države članice;
- (g) dejanj iz člena 27 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944²⁸, kadar ta dejanja zadevajo zrakoplov države, ki ni sodelujoča država članica;
- (h) dejanj, zajetih s posebno pravico kmetov v skladu s členom 14 Uredbe (ES) št. 2100/94²⁹, ki se uporablja smiselno;
- (i) uporabe zaščitene živine s strani kmeta v kmetijski namene, če je imetnik patenta živali za razplod ali drug material za razplod živali prodal ali kako drugače tržil kmetu ali če se je to izvajalo z njegovim soglasjem. To vključuje zagotavljanje živali ali drugega materiala za razplod živali za njegovo kmetijsko dejavnost, ne pa tudi prodajo v okviru ali za namene komercialne dejavnosti razmnoževanja;
- (j) dejanj in uporabe pridobljenih informacij, kot je dovoljeno v skladu s členoma 5 in 6 Direktive Sveta 91/250/EGS³⁰, zlasti z njenimi določbami o dekompiliranju in interoperabilnosti; in
- (k) dejanj, dovoljenih v skladu s členom 10 Direktive 98/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹.

Člen 9

Izčrpanje pravic iz evropskega patenta z enotnim učinkom

Pravice iz evropskega patenta z enotnim učinkom ne zajemajo dejanj v zvezi z izdelkom, zajetim z navedenim patentom, ki se izvajajo na ozemljih sodelujočih držav članic, potem ko je imetnik patenta izdelek dal na trg v Uniji ali je bil izdelek na trg v Uniji dan z njegovim soglasjem, razen če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnjemu trženju izdelka.

²⁸ Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), „Čikaška konvencija“, dokument št. 7300/9 (9. izdaja, 2006).
²⁹ Uredba Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL L 227, 1.9.1994, str. 1).
³⁰ Direktiva Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L 122, 17.5.1991, str. 42).
³¹ Direktiva 98/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 1998 o pravnem varstvu biotehnoških izumov (UL L 213, 30.7.1998, str. 13).

POGLAVJE III

EVROPSKI PATENT Z ENOTNIM UČINKOM KOT PREDMET LASTNINE

Člen 10

Obravnavanje evropskega patenta z enotnim učinkom kot nacionalnega patenta

1. Evropski patent z enotnim učinkom se kot predmet lastnine v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah obravnava kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri je glede na evropski patentni register:
 - (a) imetnik patenta na dan vložitve patentne prijave imel stalno prebivališče ali glavni kraj poslovanja; ali
 - (b) kadar se pododstavek (a) ne uporablja, imetnik na navedeni datum imel poslovalnico.
2. Kadar sta v evropskem patentnem registru kot skupna imetnika navedeni dve ali več oseb, se odstavek 1(a) uporablja za osebo, ki je navedena prva. Kadar to ni mogoče, se odstavek 1(a) uporablja za osebo, ki je naslednja navedena. Kadar se odstavek 1(a) ne uporablja za nobenega od skupnih imetnikov, se ustrezno uporablja odstavek 1(b).
3. Kadar noben imetnik nima stalnega prebivališča ali poslovalnice v sodelujoči državi članici za namene odstavka 1 ali 2, se evropski patent z enotnim učinkom kot predmet lastnine v celoti in v vseh sodelujočih državah članicah obravnava kot nacionalni patent sodelujoče države članice, v kateri ima Evropska patentna organizacija sedež v skladu s členom 6(1) EPK.
4. Pridobitev pravice ne sme biti odvisna od nobenih vpisov v nacionalni patentni register.

Člen 11

Licence pravice

1. Imetnik evropskega patenta z enotnim učinkom lahko pri Evropskem patentnem uradu vloži izjavo, da je v zameno za ustrezno plačilo pripravljen kateri koli osebi dovoliti, da kot imetnica licence uporablja izum.
2. Licenca, pridobljena v skladu s to uredbo, se obravnava kot pogodbeno licenca.

POGLAVJE IV

INSTITUCIONALNE DOLOČBE

Člen 12

Izvajanje sodelujočih držav članic

1. Sodelujoče države članice v skladu s členom 143 EPK Evropskemu patentnemu uradu dodelijo naslednje naloge, ki se morajo izvajati skladno z notranjimi pravili Evropskega patentnega urada:

- (a) upravljanje zahtevkov za enotni učinek, ki jih predložijo imetniki evropskih patentov;
- (b) vključitev registra enotnega patentnega varstva, v katerem se registrirajo enotni učinek in kakršne koli omejitve, licenciranja, prenosi, razveljavitve ali izteki evropskega patenta z enotnim učinkom, v evropski patentni register ter njegovo upravljanje;
- (c) prejemanje in registriranje izjav o licenciranju iz člena 11, njihovega umika in zavez v zvezi z licenciranjem, sprejetih v okviru mednarodnih organov za standardizacijo;
- (d) objava prevodov iz člena 6 Uredbe Sveta .../... [ureditev prevajanja] v prehodnem obdobju iz navedenega člena;
- (e) pobiranje in upravljanje pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom za leta po letu, v katerem je v registru iz točke (b) omenjena njihova podelitev; pobiranje in upravljanje dodatnih pristojbin, plačanih v primerih zamude pri plačilu pristojbin za podaljšanje v šestih mesecih od predpisanega datuma, ter razdelitev dela pobranih pristojbin za podaljšanje med sodelujoče države članice; in
- (f) upravljanje sistema za nadomestila stroškov prevajanja za prijavitelje, ki vložijo prijave za evropski patent v enem od uradnih jezikov Unije, ki ni uradni jezik Evropskega patentnega urada.

Za namene točke (a) sodelujoče države članice zagotovijo, da so zahteve imetnika patenta za enotni učinek evropskega patenta vložene v jeziku postopka, kot je opredeljen v členu 14(3) EPK, najpozneje v enem mesecu po objavi podelitve v Evropskem patentnem biltenu.

Za namene točke (b) sodelujoče države članice zagotovijo, da je enotni učinek naveden v registru enotnega patentnega varstva, kadar je bila vložena zahteva za enotni učinek in je bila v prehodnem obdobju iz člena 6 Uredbe Sveta .../... [ureditev prevajanja] predložena skupaj s prevodi iz navedenega člena, ter da je Evropski patentni urad obveščen o omejitvah in razveljavitvah evropskih patentov z enotnim učinkom.

2. Sodelujoče države članice kot države pogodbenice EPK zagotovijo vodenje in nadzor dejavnosti, povezanih z nalogami iz odstavka 1, ki jih opravlja Evropski patentni urad. Zato ustanovijo ožji odbor upravnega sveta Evropske patentne organizacije v smislu člena 145 EPK.
3. Sodelujoče države članice zagotovijo učinkovito pravno varstvo pred nacionalnim sodiščem zoper odločitve Evropskega patentnega urada pri izvajanju nalog iz odstavka 1.

POGLAVJE V FINANČNE DOLOČBE

Člen 13 *Načelo*

Stroški, ki jih ima Evropski patentni urad zaradi izvajanja dodatnih nalog, ki so mu jih v skladu s členom 143 EPK dodelile države članice, se krijejo s pristojbinami, plačanimi v zvezi z evropskimi patenti z enotnim učinkom.

Člen 14 *Pristojbine za podaljšanje*

1. Pristojbine za podaljšanje in dodatne pristojbine zaradi zamude pri plačilu pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom plačuje imetnik patenta Evropski patentni organizaciji. Navedene pristojbine se plačajo za leta po letu, v katerem je bila v evropskem patentnem registru omenjena podelitev evropskega patenta, ki ima na podlagi te uredbe enotni učinek.
2. Evropski patent z enotnim učinkom se izteče, če pristojbina za podaljšanje in po potrebi dodatna pristojbina nista bili plačani pravočasno.
3. V primeru člena 11(1) se pristojbine za podaljšanje veljavnosti patenta, ki zapadejo po prejemu izjave, zmanjšajo.

Člen 15 *Višina pristojbin za podaljšanje*

1. Pristojbine za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom so:
 - (a) progresivne v celotnem obdobju trajanja enotnega patentnega varstva;
 - (b) dovolj visoke, da se krijejo vsi stroški, povezani s podelitvijo evropskega patenta in upravljanjem enotnega patentnega varstva; in tudi
 - (c) dovolj visoke, da je skupaj s pristojbinami, ki se Evropski patentni organizaciji plačajo pred podelitvijo, zagotovljen uravnotežen proračun Evropske patentne organizacije.
2. Pri določanju višine pristojbin za podaljšanje se upošteva cilj:
 - (a) pospeševanja inovacij in spodbujanja konkurenčnosti evropskih podjetij;
 - (b) upoštevanja velikosti trga, ki ga zajema patent; ter

- (c) zagotavljanja ujemanja z višino nacionalnih pristojbin za podaljšanje veljavnosti povprečnega evropskega patenta, ki velja v sodelujočih državah članicah v času, ko Komisija prvič določi višino pristojbin za podaljšanje.
3. Za izpolnitev ciljev iz tega poglavja Komisija določi višino pristojbin za podaljšanje, ki:
- (a) je enaka višini pristojbine za podaljšanje, ki jo je treba plačati za povprečno geografsko pokritje sedanjih evropskih patentov;
 - (b) izraža stopnjo podaljševanja sedanjih evropskih patentov; in
 - (c) upošteva število zahtevkov za enotno varstvo.
4. Komisija je pooblaščen, da sprejema delegirane akte v skladu z odstavki 1–3 in členom 17 v zvezi z določanjem višine pristojbin za podaljšanje veljavnosti evropskih patentov z enotnim učinkom.

Člen 16 *Razdelitev*

1. Delež pobranih pristojbin za podaljšanje iz člena 12(1)(e), ki se razdeli med sodelujoče države članice, zajema 50 odstotkov pristojbin za podaljšanje iz člena 14, plačanih za evropske patente z enotnim učinkom, od česar se odštejejo stroški, povezani z upravljanjem enotnega patentnega varstva iz člena 12.
2. Za izpolnitev ciljev iz tega poglavja Komisija določi delež razdelitve pristojbin za podaljšanje iz odstavka 1 med sodelujoče države članice na podlagi naslednjih poštenih, nepristranskih in ustreznih meril:
- (a) število patentnih prijav;
 - (b) velikost trga, izražena v številu prebivalstva;
 - (c) zagotovitev nadomestila za države članice, če njihov uradni jezik ni eden od uradnih jezikov Evropskega patentnega urada, če imajo nesorazmerno nizko raven dejavnosti patentiranja in če so razmeroma nedavno pridobile članstvo v Evropski patentni organizaciji.
3. Sodelujoče države članice znesek, ki jim je dodeljen v skladu z odstavkom 1, uporabijo za zadeve, povezane s patenti.
4. Komisija je pooblaščen, da v skladu z odstavki 1–3 in členom 17 sprejema delegirane akte v zvezi z določanjem razdelitve pristojbin za podaljšanje med sodelujoče države članice.

Člen 17 *Izvajanje pooblastila*

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo iz členov 15 in 16 se podeli za nedoločen čas od [začetek veljavnosti te uredbe].

3. Pooblastilo iz členov 15 in 16 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati pooblastilo, podrobno določeno v navedenem sklepu. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost delegiranih aktov, ki so že v veljavi.
4. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 15 in 16, začne veljati le, če mu Evropski parlament ali Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE VI KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Sodelovanje med Komisijo in Evropskim patentnim uradom

Komisija na področjih, ki jih zajema ta uredba, z Evropskim patentnim uradom vzpostavi tesno sodelovanje prek delovnega sporazuma. To sodelovanje vključuje redne izmenjave stališč o delovanju delovnega sporazuma ter zlasti o vprašanju pristojbin za podaljšanje in vplivu na proračun Evropske patentne organizacije.

Člen 19

Uporaba konkurenčnega prava in prava na področju nelojalne konkurence

Ta uredba ne posega v uporabo konkurenčnega prava in prava na področju nelojalne konkurence.

Člen 20

Poročilo o izvajanju te uredbe

1. Komisija najpozneje v šestih letih od datuma, ko začne na ozemljih sodelujočih držav članic veljati prvi evropski patent z enotnim učinkom, Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe in po potrebi pripravi ustrezne predloge za njeno spremembo. Komisija vsakih šest let predloži nadaljnja poročila o izvajanju te uredbe.
2. Komisija redno pošilja poročila o delovanju sistema pristojbin za podaljšanje iz člena 14 s posebnim poudarkom na stalni skladnosti z načeli iz člena 15.

Člen 21
Uradno obvestilo s strani sodelujočih držav članic

Sodelujoče države članice Komisijo do datuma iz člena 22(2) uradno obvestijo o ukrepih, ki jih sprejmejo v skladu s členom 4(2) in členom 12.

Člen 22
Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od [*določen bo poseben datum, ki se bo ujema z datumom začetka uporabe Uredbe Sveta .../... o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva v zvezi z veljavno ureditvijo prevajanja*].
3. Sodelujoče države članice zagotovijo, da so pred datumom iz odstavka 2 ali na ta datum sprejeta pravila iz člena 4(2) in člena 12.
4. Enotno patentno varstvo se lahko zahteva za kateri koli evropski patent, podeljen na datum iz odstavka 2 ali po tem datumu.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh sodelujočih državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik